

РЕШЕНИЕ

№ 2542

гр. София, 14.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **743** по описа за **2020** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/](#), вр. [чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/](#).

Образувано е по жалба на Областна дирекция по безопасност на храните /ОДБХ/ С.-град, чрез адв. Б., против [Решение от 06.11.2019г. на Софийски районен съд, 22 състав, постановено по НАХД № 9291/2018 г.](#) по описа на същия съд, с което е отменено НП № 487/20.11.2017 г. на директора на ОДБХ С.-град, с което на [фирма] ЕИК[ЕИК], на основание [чл. 42, ал. 2 вр. чл. 12 от Закона за храните](#) е наложена глоба в размер на 2000 лв.

Касаторът твърди неправилност на обжалваното решение поради неправилно приложение на материалния закон. Конкретно сочи, че неправилно СРС е приел, че липсва състав на административно нарушение. Съгласно [чл. 12, ал. 1 от Закона за храните](#), производството и търговията с храни в страната се извършва само в обекти, регистрирани по реда на закона. Това е общо задължение, отнасящо се до всички физически и юридически лица, които възнамеряват да произвеждат или да търгуват с храни в Република България. Производството и търговията с храни са подчинени на разрешителен режим, т.е. лицата нямат право на извършват тези дейности, без предварително да са регистрирани по надлежния ред. Изтъкват се аргументи, свързани с понятието „търговия“. Иска се отмяна на обжалваното решение и

потвърждаване на наказателното постановление. Претендират се разноски.

Ответната страна оспорва касационната жалба по съображения, подробно изложени в съдебно заседание. Моли обжалваното решение да бъде оставено в сила. Претендира разноски.

Представителят на СГП дава заключение за основателност на касационната жалба.

Настоящия касационен състав намира следното:

Касационната жалба е постъпила от надлежна страна, в законния срок поради което е ДОПУСТИМА. Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От фактическа страна СРС е установил, че на 10.09.2017г. г. служители на ОДБХ – С. град посетили обект – склад за хранителни продукти [фирма], находящ се в [населено място], [улица]. При проверката в обекта било установено, че фирмата е получател на пратка вътреобщностно придобиване на течни яйчни продукти, без да има издадено Удостоверение за регистрация от ОДБХ С. град. Дружеството не било регистрирано по [Закона за храните](#), поради което било прието, че е извършено нарушение по [чл. 12, ал. 1 от ЗХ](#). За същото срещу [фирма] бил съставен АУАН № 2001217/11.09.2017г., а въз основа на него е издадено НП 487/20.11.2017г., с което на основание [чл. 42, ал. 2 от ЗХ вр. чл. 12 от ЗХ](#), по реда на [ЗАНН](#), е наложена глоба в размер на 2000 лв.

За да отмени наказателното постановление СРС е приел, че разпоредбата на [чл. 12, ал. 1 от ЗХ](#) съдържа различни изисквания относно регистрацията на обекти, в които се извършва производството и търговията с храни. Посочената за нарушена разпоредба на [чл. 12, ал. 1 от ЗХ](#) не съдържа конкретни задължения по смисъла на съответната точка или буква, както и не е вменяван определен фактически състав с обстоятелствената част на обвинението. Липсата на състав на нарушение, който да бъде осъществен посредством действия или бездействия от определено лице, на практика предполага липсата на каквито и да било основания за дирене на административнонаказателна отговорност и е основание за отмяна на наказателното постановление. Отделно е съобразено, че по делото не е безспорно установено, че наказаното лице е извършвало търговска дейност с установените в обекта стоки. Било установено единствено преминаване на стоката през РБългария.

Така постановеното решение е правилно, макар и не по изложените в него аргументи. Не се спори, че контролни органи при ОДБХ са извършили на 10.09.2017 г. проверка в обект – склад за хранителни стоки, досежно спазване изискванията на [Закона за храните](#). Към момента на проверката [фирма] нямало регистрация по [Закона за храните](#). Дружеството било получател на стока- течни яйчни продукти, за което представило документи, според които стоката е предназначена за Р Гърция.

Въпреки изложеното, обаче нито в АУАН , нито в НП са посочени конкретни обстоятелства и факти, от които да се изведе извод за допуснатото нарушение от страна на санкционираното дружество. На първо място от прочита на НП не става ясно [фирма] собственик на обекта, държател на склада или нарушител се явява. Обстоятелствената част на оспорения акт, в която следва да се съдържат установените при проверката факти, елементите от състава на нарушението, как и с какви действия/бездействия е извършено нарушението, кога и къде, от кое лице, не кореспондира с другата част от същата, където се сочи, че [фирма] виновно е нарушило чл. 12 ал.1 от ЗХ.

Т.е. между описателната част от съдържанието на оспореното НП и диспозитива на същото съществува несъответствие, което пречи да се възприеме каква именно е

волята на АНО, какво точно е установено при проверката и как органът е стигнал до извод за извършено нарушение, какво е то и защо именно санкционираното дружество е прието за нарушител. По този начин неизбежно се засяга правото на защита на санкционираното дружество и то в степен същото да не може да се защити въобще с оглед непоследователността и несъответствието в оспореното НП.

Съдът счита за необходимо да отбележи следното:

Неправилно СРС е приел, че с АУАН не е вменяван конкретен фактически състав на нарушение, т.к. е посочена като нарушена общата разпоредба на [чл. 12, ал. 1 от ЗХ](#), без посочване на конкретна точка или буква от нея. Разпоредбата на [чл. 12, ал. 1 от ЗХ](#), която се намира в Глава четвърта "Производство и търговия с храни", задава общите кумулативни изисквания, на които трябва да отговарят търговските обекти, за да бъдат регистрирани за търговия с храни.

Доколкото държавите членки са длъжни да спазват установените с Регламент ЕО 852/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 29.04.2004г. общи принципи на общностното законодателство в областта на храните, с цел, постигането на свободното движение на храни в Общността, [ЗХ](#) посредством изискването за регистрация, е въвел разрешителен режим за всяка група храни по [§ 1, т. 12 от ДР на ЗХ](#) - арг. от [чл. 12, ал. 4 от ЗХ](#). Така, както следва от [чл. 12, ал. 1 от ЗХ](#), търговия с храни в страната може да се извършва само в обекти, регистрирани по реда на [ЗХ](#), които: 1/ отговарят на хигиенните и/или на ветеринарно-санитарните изисквания, определени с нормативен акт; 2/ имат разработена технологична документация за групите храни, които ще се произвеждат в обекта или прилагат национални стандарти или стандарти, разработени от браншови организации и одобрени от компетентен орган; 3/ имат въведени: а) добри практики за производство и търговия с храни и система за анализ на опасностите и критични контролни точки или процедури в съответствие с нейните принципи, когато цялостното внедряване на системата е неприложимо; б) система за управление на безопасността на храните. Тези изисквания са кумулативни, поради което неизпълнението на кое да е от тях, вкл. липсата на регистрация, прави търговията с храни неправомерна.

По така изложените съображения настоящият касационен състав преценява, че решението на СРС е правилно и следва да се остави в сила.

При този изход на спора претендираните от процесуалния представител на ответника [фирма] разноски в размер на 350 /триста и петдесет/ лв. му се следват.

Водим от горното, АССГ, 18 касационен състав, на основание [чл. 222, ал. 1 от АПК](#)

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение [от 06.11.2019г. на Софийски районен съд, 22 състав, постановено по НАХД № 9291/2018 г.](#) по описа на същия съд, с което е отменено НП № 487/20.11.2017 г. на директора на ОДБХ С.-град, с което на [фирма] ЕИК[ЕИК], на основание [чл. 42, ал. 2 вр. чл. 12 от Закона за храните](#) е наложена глоба в размер на 2000 лв.

Осъжда Областна дирекция за безопасност на храните С. град да заплати на [фирма][ЕИК] сумата от 350 лв. разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.